

Levealder: Der findes ikke data fra naturen, men i fangenskab vil dyr i bedste fald kunne leve op til 10 år.

Sygdomstegn: Frøens hud skal være hel, uden sår eller områder, der ser røde og irriterede ud. Man skal specielt være opmærksom på området omkring gattet og på indersiden af bagbenene samt snuden. Der må heller ikke forekomme hudområder, der virker ”vattede” eller svampede, det kan til tider ses på dyr, der har slået sig og efterfølgende fået infektioner i såret. Leopardfrøen må ikke virke tynd, når den sidder i hvilestilling, dens lemmer skal være kraftige. Raske dyr vil normalt sidde fremme. Hvis dyret ikke trives, skal man søge kvalificeret hjælp hurtigt og isolere det syge dyr fra andre frøer.

Andet:

Man må under ingen omstændigheder udsætte Leopardfrøer i den danske natur. Den vil muligvis kunne overleve og formere sig i Danmark og dermed true eksistensen af vores oprindelige fauna.

Lovgivning: Arten er ikke omfattet af nogen fredningsbestemmelser.

Frøgruppen
www.frøgruppen.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af padder som hobbydyr. Disse padder kan også holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.
Ver. 1 2008/9 Carsten Kirkeby.

Pasningsvejledning for Leopardfrø

Foto: Henrik Bringsøe.

Videnskabeligt navn: *Lithobates pipiens* (*Rana pipiens*).

Dansk navn: Leopardfrø.

Udseende: Leopardfrøen er en ret stor frø, som kan blive mere end 10 cm (snude til ende). Grundfarven er brun eller grøn med store sorte pletter på ryggen. På ryggen og ned langs siderne findes en række hudfolder, som er karakteristisk for arten. Bugen er gulligt hvid. Der kan være ret stor variation mellem individerne, hvad angår farvetegning. Hunnerne bliver generelt større end hannerne, som har fortykkelser på forfodderne.

Udbredelse i naturen: Leopardfrøen er udbredt i Nordamerika, fra Canada og ned til Centralamerika. Arten holder både til ved strømmende og stillestående vand. Fælles for habitaterne er, at de er solbeskinne.

Biologi: Leopardfrøen er en nær slægtning til vores hjemlige grønne frø, og sidder ofte på bredden og soler sig. Hvis den forskrækkes, tager den et hurtigt spring ned i vandet ligesom den grønne frø. Leopardfrøer bliver kønsmodne efter omkring to år. Leopardfrøhunnen sætter sine æg fast på vandplanter lige under overfladen, hvor de straks befrugtes af hannen.

Hold i terrarium: Leopardfrøen kræver meget plads, noget skal være opmærksom på inden anskaffelse. Leopardfrøen kan holde i frilandsterrarium om sommeren. Holdt i for små terrarier vil resultere i skader på snuden, da frøen springer mod sider og/eller låg. Derfor bør et par have et terrarium på mindst 1 x 1 meter i grundareal og mindst 70 cm i højden.

Terrariet skal indrettes med masser af skjulesteder. Som bundlag kan bruges ugødet pottemuld samt barkflis. Bundlaget skal være tykt (over 5 cm) for at frøen kan grave sig ned. Der skal være en vanddel, hvor hele frøen kan være under vand. Om sommeren vil en temperatur på omkring 20-24 °C om dagen og et par grader lavere om natten være passende. Om vinteren skal den helst falde til omkring 5-6 °C. Ved denne temperatur vil frøen grave sig ned og gå i dvale under vandet, indtil temperaturen stiger igen næste forår. Fugtigheden i terrariet skal være på omkring 60-70 %. Det er vigtigt at holde terrariet let fugtigt og rent, selvom frøen er gået i dvale. Lyset kan være tændt i 10-12 timer i døgnet

Terrariet rengøres efter behov, ekskrementer fjernes hver dag.

Foder: Leopardfrøen er generelt ikke kræsen og æder (levende) insekter i passende størrelse (kakerlakker, græshopper, fårekylinger, melorm o. lign.) samt små mus og fisk. Hold igen med de to sidstnævnte foderemner, da de er ret fedtholdige. Unge frøer fodres hver dag med insekter m.m. (gerne vildtfanget) i passende størrelser. Ældre frøer fodres hver anden til hver tredje dag. Foderet skal suppleres med et passende vitamin- og mineralpulver ved ca. hver anden fodring.

Hold med andre dyr: Nej. Arten er grådig og meget livlig, og kan derfor ikke holdes sammen med andre arter.

Adfærd: Så snart vandtemperaturen stiger til 10-12 °C, begynder Leopardfrøen at være aktiv både om dagen og natten. Dyrene kan vandre langt fra vand for at finde føde eller skjul, og kan i naturen derfor træffes på fugtige områder som f.eks. enge. De fleste haletudser når at forvandle sig til voksne frøer inden vinteren, men sene individer kan overvintre som haletudser og forvandle sig næste år. Leopardfrøens parringskald består af en række meget forskellige lyde, en særpræget blanding af en dyb, rullende kvækken, efterfulgt af nogle nærmest gryntende udbrud. Artens kald varierer en del inden for udbredelsesområdet.

Giftighed: Arten har en hudgift som de fleste andre padder, og bør derfor håndteres så lidt som muligt, og kun af voksne. Brug så vidt det er muligt et glas ved flytning eller sundhedstjek.